

S. 6.

intencio mis fibi tollendū et ad eos armis. i. virtutib⁹ alijs spoli andos et ad eorū mortē. i. peccata denūciandū publicadū et diffamandū. ipsos quoq; in muro bethsan. i. in mūdo p affectionē affigūt et p elationē suspendunt Bethsan enī interpretatur dom⁹ dormientis. domus securitatis. domus abūdancie et fertilitatis sign⁹ satis p pte mūdū istū qui reuera est domus dormiendū. i. delicio sorū domus securorū id ē supbor⁹ obstinatoꝝ dom⁹ abūdācie. i. diuitiū et opulentioꝝ. In ista igit⁹ ciuitate. i. mundo mortui peccatores suspendūt et ibi p affectionē nimia affigūt. Ju dith xiiij. Suspendite caput ho lofermis sup muros. Viri vno iabes galaad. i. iusti cadauera tali um tollūt inquātū sc̄z malā maloꝝ scipios corrigūt et cōuer tūt pū. xxiij. Per agrum pigri hominis trāsui et ecce totū ope ruerat repres⁹ et spine. Qd cū vidi adhibui cor et exēplo didici disciplinā. Vel etiam de cadauere. idest de morte penē potest intel ligī: qz reuera qn aliquis tirān⁹ a demomib⁹ occiditur suspendit et in inferno necat⁹. a iusti cor de sepeliendus est vt pena talis ca ueatur. ps Letabit⁹ iustus cū vi derit vīndictā manus suas lau bit in sanguine peccatoris

Explicit moralizacō p̄mi regū

Incepit moralizacō scđi regum

Pretermitto ad

ulacionē ama lechite qui saul coronam porta bat et armillam qui etiam saulē se occidisse iac

tabat ex quib⁹ dauid grāz se ad ipisci sperabat sed tamen dauid ipsū p̄tinus interfecit. In q no tari potest q rex p̄nceps vel p latus nō debet adulatoꝝ audiē vel recipere nec eos etiā si munera offerant et si etiam inimicos su os se grauasse asserat diligere h

podius corrigeret vel punire.

Vel dic q qnq; homo credit reportare p̄mia vnde reportat dā. pñu vel vituperiū ysa. lix. Expe

ctauiꝝ pacem. et ecce turbacio

Pretermitto etiā de planctu da uid et maledictione montiū gel boe necnō de aduentu dauid in ebron cū duabs uxoriis p quod designant quidā xp̄m ad ecclāz cū duob⁹ p̄plis veniente et ibi etiam regnante ac. Et etiā trāsco de morte azabel cursoris velocis simi. Verūtū sterilitas p mōtes vbi nec ros nec pluia cadebat post ip̄ca cōnē istā h̄m aliquos accidit. qnymo extunc steriles fuerūt qui ante fertiles fuerāt. ceteri vero mōtes a dño fuerūt visitati. Isti vero a visitacione dñi de stituti pñt intelligi quidam ob stinati incorrigibiles peccatoꝝ

Regū.

in quibus sciz nec ros nec pluuiam
mīe aut op̄assiomis. potest caderē. quinīmo sp̄ sīcī īdeuoti. et q̄
ad bona op̄a steriles p̄manē vo-
lūt. & ceterisq; vicim̄ et socijs ps̄
peratib; et letatib; et v̄tutū et
op̄m copia exuberatib; isti soli
d̄sueuerūt steriles p̄manere ita
scz q̄ eos domin? quasi desperās
de ipso y salutē nō visitat. scz m̄
spirando vel corrīgendo. ymmo
ip̄los in p̄p̄a sterilitate dimit-
tit. de eorum salutē vt apparz p̄
ma facie nō curando. Vnde istis
videt̄ dicere illud ozeē q̄rto. Nō
visitabo sup filias vestras cū fu-
erint formicata. Ista eciam quā-
tū ad quosdam miseris possunt
applicari. qui scz in temporalibus
sunt infortunati q̄ nullum bo-
nū potest eis euemire. Vnde tali-
bo potest dic̄ illud ejecb. xxv
Ietaē vniuersa terra: i solitudiez
te redigam. Dicit̄ in isto seculō
capitulo asabel erat cursor ve-
locissimus. sic vnius ex capreis
que est in campis. Iste igitur p̄
sequebat̄ abner p̄ncipem exerci-
tē israhel et q̄uis ipsum abner
dulcibus verbis a persecūtione
retraheret. cessare tamē noluit.
nec ad dexteram nec ad sinistrā
declinauit. Quo viso abner au-
sa basta ip̄z in inguiū p̄cuſſit: i
statū mortu? cecidit. Stud ex-
ponit̄ moraliter de platis q̄ sb-
ditis q̄ abner dux q̄ interptat̄
pris lucernā intelligit̄ bonu? p̄
lat? p̄ azabel vero cursorem itel

ligit̄ istabilis subditus et p̄ter-
uus. vel aliq̄s malus p̄nc̄ps
qr̄ pro certo q̄nq; cōtingit. q̄ a-
sabel. i. aliq̄s malus et proter-
uus subditus p̄nc̄pem et du-
cem ecclesie prelatum persequi-
tur. et tunc primo debet ipsum
dulciter monere. et a c̄pto ma-
lo p̄posito benigniter refrenaē
Qui si c̄cessare noluerit. tūc basta
seuere sententie debet adhiberi.
vt p̄ te. qr̄ tūc debet ex cōmu-
nici vel acrius castigari. Verum
tūc ista basta dic̄ auersa fuisse
qr̄ reuera prelatus debet caute-
quanto plus potest et quasi ba-
stam virtū aduertens. pecca-
torem ex obliquo percutere vel
arguere vt sic possit a superbia
sua cadere. et a furore malorum
operum c̄cessare. Qui si ex direc-
to percuteretur posset faciliter
amplius insaniare. Quod potissi-
me in correctione p̄nc̄pum de-
bet esse. quia pro certo nisi isti
ex obliquo et ex indirecto percu-
ciāt. sed potius aperte et euide-
ter aggrauentur. statim in furiā
conuertuntur. et sic nullatenus
superantur. Lignum enim et nō
ferrum dī ad istos verti: i obtu-
sa correctione non aspera debet
percuti. et sic solent facilius per
humilitatem cadere et per peni-
tentiam mortificari et per disci-
plinam debitam superari. Vn-
de seneca dicit̄. Parcendo meli-
us vīces q̄m pumendo. Vel
dic q̄ abner est dyabolus. qui

Sed.

patri lucerna pro eo dicitur quia
luce limpidi intellectus viget di-
noscit. Azabel autem qui inter-
pretat videns deum. virum iustum signi-
ficat qui deum per contemplationem vi-
det et contra dyabolum diligentem cur-
rit et pugnat. Igite sepe fit quod azabel iste id est homo iustus per
priam fragilitatem non attendens sed
de cursu bonorum operum suorum plus
debito presumens. abner id est dy-
abolus nimis ardenter insegu-
tur et ex virtibus propriis contra ip-
sum punalere conatur. Quod videns
dyabolus statim auersa basta.
id est aliqua temptatione indirecta
ipsius pavuit ut potest. Quod pateritas
earum delicias sibi ad mentem re-
ducit et in inguine id est in gemita
libo per luxuriam ipsius ledit: et sic
spualiter occidit qui indiscrete
et ultra vires dyabolus impugnae-
se credit. et qui de propriis virtibus
ultra posse confidit. Quod potissimum
me ad novicos religiosos et co-
uersos pertinet qui in principio plus
debito sunt feruentes. qua propter
faciliter delinquunt et maxime per
luxuriam in quam cadunt. Ideo docet
bene aplius prima ad cor. Igitur. Sic
currere ut apprehendatis. Vnde dic
quod dyabolus hominem auersa ba-
sta in inguine pavuit. quoniam de peccato
contra naturam ipsum temptat et ledit

Habuer qui interpretantur pa-
tris lucena ad dauid ux-
orem suam nichil reducens
quam vir suus sequebatur plorans
per ioab ad medium portae reducens

a quo in dolo loquente pauperrimus in
inguine occidit. Sic vere dum
lucerna fidei id est predicatorum miti-
tur ad dauid id est ad christum vero
rem suam id est ecciam reducere. et
eam a viro carnali. id est a mundo et a
mundi amore sciungere et omnes
tribus israhel et omnia gaudi hominum
cum ipso confederare. sepe fit. quod ioab
dyabolus ipsius dolose per temptationem
ad se reducit et in ingui-
ne ipsius per luxuriam pavuit et sic eum
in medio porte spualiter occidit
dum medietatem virtutum suarum sequitur
bonam vitam sibi subtrahit. alia vero
medietatem sequitur doctrinam so-
lum dimittit sibi. Ita quod ille sic di-
miciatus et in medio positus po-
test dicere illud ipsa. xxvij Ego
dixi in dimidio dierum meorum. va-
dam ad portas inferi. Justus ex
duobus constat ex vita sequitur et doctri-
na. sed quoniam vnum illo tollit tunc
in medio constituitur et spualiter me-
diatur.

Gboseth rex israhel dor-
miebat super lectum suum in
meridie. Hostiaria autem
domus purgans tritum obdormiebat
super purgabat. Habebat
autem idem duos viros principes
latronum rechab et banaa fratres.
qui tollentes spicas et videntes
dormire regem. domum eius late-
ter intrauerunt spicas tritici assu-
mentes et in inguine paupererunt
et eum impie iugulantes caput ei
in ebrom ad dauid detulerunt. et
exinde reportare permiuit credidit

Xegfū.

Verū tamē dāuid iuste ipsorum
facinus abhorruit: qz īnoctē
occiderat ipsoſ statī interfici fe-
cit. **I**sta ereponut ſcī moralit
ſic. Dicūt em̄ qz iſboseth rex iſta
bel ſiḡt ſpūm ſeu aīam. qz p̄ c-
to ille ſemper habet in custodia
ſui virū et mulierē. i. racionē fer
uidā vel inerte. **I**git̄ iſta ē reitas
qz quando iſboseth. i. anim? nē
oſtituit ſibi auctode ostioꝝ. i. ſen
ſuū nō virū ſed mulierē. i. nō rō
nē virilē et discretā h̄ magis te-
pidā atq; molle. reuera ſepe fit.
qz dū iſta ancilla oſtiaria. i. tepi-
da rō. triticū d̄ purgare. i. v̄tu-
tes a vicijs ſepare. ip̄a in delca-
cionibꝫ dormit et curā ſollicitudi-
nis et vigilat̄ie p̄ negligētia de-
relinqt̄. et statī remiunt latrones
i. dēones vel tēptaciones. qz ſpi-
cas. i. v̄tutes dep̄dāt̄. et domū
mētis. i. ianuas ſenſuū ingredi-
ūt̄. et regē iſtū ſcī aīam lapsam
dormiēt̄ et remollit̄. p̄ colore
meridianū et p̄ oſcupie feruore
iueientes statī otra eū debachā
t̄. **E**t qz bō cīci? iclinat̄ ad luxu-
tiā qz ad alia vicia. iō ipſū diaī
t̄ primo p̄ luxuriā pautere et ſic
p̄ oſſensuū caput. i. mētē ſolēt ſibi
ſubtrahēt̄ et p̄ diuerſa vicia ipſū
cape et guare. **E**t ſic iſboseth qz
iterptat̄ vir cōfusiois auctode ſe-
minamorit̄ qn̄ aī? qz ad ſuī aucto-
diā nō virū h̄ ſeinā. i. non virtu-
te ſed mollicē posuerat a ſpūati
bo hōſtibꝫ iugulat̄. **F**ortis em̄ et
vigil ſenſus vigilās non dormi-

ens nec negligē ſeu muliebris
appomi d̄ vt fores cordis aucto-
diat. quē ſcī nec negligētia ſōp-
nus opprimat. nec ignorat̄ie er-
ror fallat ſecundum gregoriū.
Luce tercio. **d**ecimot̄io capitu-
Tamtori p̄cipit vt vigilet. **V**el
dic qz rex ē platuꝫ malus. vir cō-
fusiois et vanus. qui ſcī in do-
mo ſua et in ſtatū ſuo dormiēt̄.
et in honore ſucepto plus debi-
to ſe delectans in portis domus
ſue idest in curis et negocijſ ho-
ſpicij ſui neconon in beneficijſ ec-
cleſie vel in iudicijſ que antiqui-
tus ſiebant in portis quando qz
ponit et assignat mulieres. et
non viros. personas molles et
non homines virtuosos. qui eī
ā in delicijs dormiunt nec ad o-
pera ſibi iniuncta inuigilant. p̄
diligentiam aut attendūt. **S**ic
ergo fit qz latrones et tiranni et
eorum officiales et balliui. iſto-
rum domos. idest eccliarum
poſſeſſiones intrant. et ſpi-
cas. i. diuicias eorum rapiunt et deua-
ſtant. caputqz idest capitale iſti-
us regis auferunt. et detractant
Et quia ſic dormientes et negli-
gentes eos inueniunt. ideo bo-
na ipſorum tam prelatorum qz
ſubditorum rapiunt et deuastāt̄.
Non debet ergo ſuperior negli-
genter dormire. nec in eccliarum
ianuis officijſ et beneficijs
muliebres et ſompnolentos et
defides iſtituere et eīam locaē
h̄ potius viros. idest virtuosos

et vigiles ibi ordinare Bene et
go dicit luce 2° q̄ pastores erāt
in regione eadē vigilantes et au
stodiētes vigilias noctis sup gre
gem suū. **V**el dic ad litterā q̄
multi sūt hodie ecclastici vel p̄la
ti qui ad custodiam camerarū su
arū nō habent viros sed mulie
res: qua ppter latrones i. vicia
istos opprimūt et etiam latroes
mūdi. id est seculares p̄ncipes. e
os p̄ rapinas d̄fundūt. **V**el dic
cōtra proditores quos sc̄z dauid
id est bonus p̄latus nō debet di
ligere ymo dato etiam q̄ in fa
uore ei. pro dico ej faciat. debet
tū eoy facin abhorre a eos se
ueriter castigare exemplo alexā
dri magni qui duos p̄ncipez da
rij. qui ipsum fugientē occiderat
et inde gloriā ab alexandro spe
rabant sup sepulchrū ipsi d̄arij
fecit suspendi sicut scribit m li
bro p̄bor moralū c. de alexan
dro. **V**el si vis allega cōtra eos
qui tenent secū malos homines
homicidas et latrones: quia isti
quādoq; in suū propriū magi
strū insurgunt et eum depredā
tur vel p̄imūt et occidunt. Exem
plum de atheon quem canes sui
comederūt. Exemplum etiā istis
nostris temporib; de duce athe
narū quem sui proprij stipēdia
rij prodicōnaliter occiderūt. Iste
enī nisi secum latrones tenuisset
nunqm per eos occasus fuisset.
Bene ergo docetur eccl. ix. **J**usti
viri sint tibi cōuiue.

Quid cū iret debellaē po
pulū iebuzeū qui habi
tabat in ibrlm dictū ē
sibi sic. **N**on ingredieris hoc ni
si abstulerēt oecos et claudos p̄ro
misit ergo dauid ducatū seu p̄n
cipatū illi qui prius iebuzeū per
cuteret. et q̄ fistulas domatū tā
geret. et q̄ oecos et claudos q̄ o
diebant animā dauid abstulish
Que omnia ioab fecisse legitur.
et ideo extū exercitus p̄nceps
factus fuit. sic hic et p̄mo p̄al
ca. xi. reputur. Cepit igit dauid
arcem syon et eam edificauit et
in ea h abitauit. **D**ic si vis mi
stice q̄ dauid est prelatus supe
rior. cuius sc̄z cura debet esse ihe
rusalem id est eccliam vendicare
et eam de manu iebuzeoy et tirā
noy vel viciosey penitus liberaē
et ex m̄ claudos id est vacillātes
in fide et morib; et oecos q̄ igno
rantes et obstinatos penitus ab
dicare. et ab ecclie promocōmib;
effugare. **V**nde hic dicit. **C**ecus
et daudus nō ingredient tem
plū dñi. Quid ergo debet facere
iste dauid sc̄z prelatus supior
Pro certo ipse debet edictū pro
ponē q̄ ille subditoy suoy in ex
ercitu ecclie erit dux et prelatus
et beneficiatus et p̄miatus. qui
ad huiusmodi opa erit p̄m. ip
sūq; debet ducem. id est prelatū
officialem vel beneficiatū in eccl
ia facere qui iebuzeos id est tirā
nos et peccatores sciuerit p̄ pre
dicacionem p̄autere: fistulas et

Hecū.

aqueductus malarum scientiarū
ēprehendē et tāgē. cōcos et clau-
dos idest malas psonas obstina-
tas et malicioas que sc̄z animā
david idest bonū platum vt coī-
ter odiunt. eradicare penitus et
auferre. Et sic iste talis poterit
ioab. qui interpretatur pater
cōpari q̄ sc̄z p̄t et superior mē-
bitur ab alijs appellari. et tam-
q̄m pastor et pater maior pre a-
lijs ordinari. **P**saye ix. ca pā-
ter futuri seculi prīncip̄ pacis.
Jē. iij. Patrē vob̄ me. et p̄ me
ingredi nō cessab. **S**i vis dic
moraliter q̄david ē de? q̄ iheru-
salem. i. aiam a iebuzeis. i. a ma-
lis cogitacōib⁹ nūdat et fistulis
male doctrine eā euacuat. clau-
dos. i. claudicacōez malicie vel i
cōstātie. cōcos. i. cōcitatem igno-
rantie inde fugat et ipsam v̄tu-
tib⁹ edificat. et in arce sion idest
in spelūca mētis spūaliter hītat
et ibi p̄ gratiā p̄seuerat. **P**s. Nō
cōmouebit in eternū qui habi-
tat in iherusalem. **V**el dic de
xpo qui vt hītaret in arce sion.
.i. in vtero v̄ginis gloriose volu-
it inde iebuzeum et cōcos et clau-
dos auferre. et cetera. vt supra.
Vel dic allegorice q̄ iherusa-
lem ē ecclā a qua xp̄s iebuzeum
.i. gētilitatē p̄cussit et destruit.
cōcos et claudos. i. phariseos et
scribas abstulit. fistulas om-
nis false sciētie et male doctri-
ne fregit. et eam virtutibus et
bonis p̄sonis edificauit et ibi p̄

fide et grāz habitauit. et ioab. i.
prē spūales prelatos et predi-
catore esse maiores in ecclēsie
exercitu ordinauit. **V**nde apoca-
xri. Ecce tabernaculū dei cū hoī-
bo et hībit cū illis: et ip̄i p̄ps
ei? erūt. **V**el arx sion est c̄ligi
o que magis est alta et specula-
trix eternoꝝ que interpretatur
specula. **I**stam igitur xps in ihe-
rusalem. i. in ecclēsiam edifica-
uit. et eam habitacioni p̄prie de-
putauit. **D**icens illud ps. **H**ec ē
quies mea in seculum seculi: hic
abitabo q̄m elegi eā. **H**ic habes
quomō david fuit inunctus su-
per totū israhel et dico q̄ legit̄
david ter inunctus fuisse primo
in betbleem in signum regis fu-
turi. primo regum decimosextū
capitulo. sicut hic patet. secun-
do in ebron supra iudam. supra
secundo ca: tertio super totum is-
rahel eciam i hebron sicut b̄ ptz.
Sic dico vere q̄ elc̄ tripliū
a deo oleo consolacōis vngunt̄
p̄o p̄ grāz r̄ per aīe glām tercio
i resurrectiōe p̄ corporis stolā. **P**s
Vixit te de? tu? oleo leticie: pre-
cōsortib⁹ tuis

Quid ducēte archā do-
mīni i iherusalē a eā cū
vniuerso p̄plō a instru-
mētis inūtis iducēte cōtigit q̄
boues calcitrarēt. et archā plus
debito declinarent. **Q**uod vides
oīa sacerdos manū ad tenendū
apposuit. et statim indignatus
dominus ipsū in temeritate sua

S. d.

passit. qui continuo mortu? p̄ijt et defecit Causas autē isti? p̄caus fomis assignat scolaſtica hystoria dicēs q̄y aliqui dicūt q̄y illud accidit ſibi qz tetigerat archā cū nō eſſet ſacerdos. Alij dicūt q̄a posuerat archā ſup plaueſtrū cū ipsam humeris portare deberet. Alij dicūt q̄ nocte illa dormie- rat cū uxore ſua. et ideo a tactu arche debuerat abſtinere. Videſ igit̄ dauid oꝝam p̄cuſſum intro- duſere archā in domū ſuā timuit. qua ppter ipsam in domū obedēdom declinauit: qua ppter qz illi dñs benedixit ipsam poſt ea dauid in ppterā domū intro- duxit. Allegorice arche iſta xp̄m et eius fidē ſignificat. Da- uid vero populu iudaicū deſiḡt qz vero dato q̄y dauid idest po- pulus iudaicus archā iſtā idest dei filiū in pncipio deducēt et cū iubilis et cantis in ipſo credēt et ſperaret. et de inuenitu ipſi? co- gauderet. Verūt̄ ſic factū eſt q̄y dauid idest populus iudaicus qñ iſtam archam. i. dei filiū ſup plaueſtrū nouū. i. in pura huamitate portatū vidit poſitū. et deū factū hoīem predicari auduit. ſtatiu muiſmodi archā. i. xp̄i incarnati fidē recipere formida- uit. qua ppter ad alienā domū. i. ad gentile populu iſta arche ſez xp̄c cū fide ſua traſiſt. ppter quod ipſe dñs otinue benedicit ipſiū. Finaliter tñ dauid. i. iudai- cus populus iſtā archā. i. xp̄m

et eius fidē recipiet et eū in do- mū ſuam introducet: cū ſez iux- ta verbū apostoli ad ro. xi. In- trauerit plenitudo gentiū: tūc ū- mis iſabel ſaluus erit. Vel fi- vis allega hic cōtra mūdanos a- micos qui ſez amici ſūt q̄dū vi- dent pſpera dimittūt vero homi- nē qñ instant pīcula et aduersa. Iſtud potiſſime eſt otra eccliaſti- cos qui ſez more dauid vidētes q̄ arche in ecclia homines occi- bat ſez in pncipio qñ ſez quaſi ū- nes epi et clerici martirizabant ipsam dimittebant et de ei? ſta- tu et beneficio nō curabant et eā obedēdom idest veris martiribꝫ relinquebant. Nūc autē quia vi- dent q̄ iſta arche ſez ecclia nō oc- cedit homines ſed podus eos in tpaſibꝫ benedicit. Ideo quilibet eam exemplo dauid babere con- tendit. ipſamq; et eius dignita- tes ioaunde recipit et admittit. Breuiter ergo. multi ſūt q̄ onera et pīaula ſolent alijs dimittere: lucre vero et omoda qñ accidūt ſolent p viribꝫ vendicare. Vel iſta allegant̄ de corpe ctisti quod ſignificat in arche: qz ſez qñ ab indignis recipit. ſepe fit. q̄ morte anime et corporis ſortiū tur. Unde prima ad cor. xi. Qui manducat et bibit corp? et ſan- guine dñi indignus: iudiciū ſibi manducat et bibit. Indignus au- tem reputat̄ ille qui p carnis de- lectationē ſe maculat et ille q̄ ſa- cerdotis idest faciūt ducis mores

Regū.

et sanctitatem repudiat. et ille quoniam penitentie ipositi quod portare debuerat non per se sed per alium importat. qui scilicet alijs penitentie onus iponit et illud mouere cum digito nunguis curat. Tales igitur super temeritate et indignitate sua a deo paucum et a tactu sacramenti corporis domini indigni reputantur. et quoniam miraculose occiduntur. Quod consideras dauid. i. iustus debet timere. et quandoque ex tuerentia a receptione archie. i. a perceptione sacramenti cessare et penas indigne recipiendam ultra formidabilem. Celebra enim cottidie nec laudo nec vitupero dicit augustinus. Unde de tali timore potest dici illud patrum. Justus cum viderit vindictam manus suas lauabit in sanguine peccatoris. Vel dic quod archie signum plati ut visum est exodi xxv. boues qui trahunt archam carnales parentes significant. seu quemcumque carnalem affectum. plastrum vero nouum designat ipsius plati dignitatem et statum. et marie nouiter sibi datum. oea qui sacerdos non erat. et cum uxore dormierat signum carnalem subditum et insufficietem et imperfectum a sacerdotio id est a sacerdoti mortibus alienum et a sacerdoti tali dignitate semotum. Si igitur contingat archam super plastrum nouum posita. i. plati super nouam dignitatem constitutum in mortibus vacillare per recalcitracionem boum interiorum id est motuum carnalium et boum exteriorum id est

amicorum carnalium a rectitudine iusticie declinare. non interest occasio primo. i. cuiuslibet subditi. et maxime qui non est sacerdos. i. homo scientificus vel perfectus sed potius qui aum uxore iacuit. i. quando est carnalis. luxuriosus vel infectus in ista archa id est in prelatum manum mittere id est ipsum corrigerem vel arguem vel obloquendo de eius vacillatione se intromittere quinymmo magis debet sub dissimulacionis diuerticulo pertransire. Alias si irrumperet illam archam tangeret. mortem eternam pro temeritate presumpcionis sue facile poterit reportare. Ad quod facit illud de historia tripartita. quod scilicet constantinus imperator de crimini bus episcoporum noluit iudicare. sed potius libellos contra eos oblatos voluit concremare. Cui libet igitur oblocutori potest dici illud supra primo capitulo. Quare non timuisti manum mittere in cristum dominum. Similiter etiam habes supra primo libro regum viceversa sexto capitulo. Et sicut ibi secundo regum primo capitulo dicitur. quod dauid fecit illum occidi qui manum in regem saulem iactauerat se misisse. ad denotandum quod illi subditi digni sunt per ea quod per rebelliones et diffamaciones contra platos proprios mouent bella. Ita tamen sunt contra multos subditos qui quamvis sint pessimi non cessant tamen prelatos suos

Sed.

tangere et obloquendo seu mole
stanto vexare. cu dicas ero. xij.
Dixi no detrahes: et pncipi po-
puli tui no maledicere. **C**u da
uid duocret archa dñi in domu
suam. mira exultacōe gaudebat
et accinctus ephot lineo organa
manu tangebat et cu choris et
bucinis corā dñi saltabat. et ad
quoslibet sex passus bouē et ouē
deo ymolabat. et sic honorē re-
giū humilitate pnia in laudem
dñi captiuabat: quem vror sua
michol filia regis saul vilipen-
dens incepit redarguere. et istis
verbis leticiam ei increpāe. **Q**m̄
inquit glorioſus fuit rex isrl di-
scooperiens se ante ancillas ser-
uoy suorū. et nudatus est. qua-
si nudeatur vnuſ de scurris. **C**ui
david legit respondisse dicens
Ludam et vilior fiā et humiliſ
ero in oculis meis et in cōspectu
dñi qui elegit me. **I**sta possiūt
allegari exemplaſter quō nulla
pt esse tanta potēcia tanta ma-
iestas. tanta sublimitas. tataqz
felicitas vel pſperitas qui qn̄ de
rebo diuiniſ agit et qn̄ ad cultū
dei et eius honorē remit ſtatū de-
bet humiliati. vestib⁹ pſperita-
tis mūdialis exui et p ſpōſionē
et atricōne mūdarī. ephot lineo
i. mūdicia cordis indui et leticia
mentis repleui: saltus bonoy af-
fectuū facere et sacrificia bonoy
operū adimplere: ouēqz innoce-
cie et bouē fortitudinis et cōstan-
cie p singulos sex passus. i. p se-

nariū opeꝝ misericordie dño of-
ferre. et imolare. et dato q michol
filia regis. i. queāiqz nobiles
pſone. actus et humilitatē ipſiſ
repbendant. no debet tū pppter
hoc ccessare ſed gloriā ſibi datam
deo attribuens debet deuotionē
et humilitatem mūdi ſcz festiui-
tib⁹ anteferre. et ſic in eo veri-
ficabit illud eccl. ij. Quāto ma-
ior es: humilia te in oib⁹. Con-
stat em q ſupbi humiles vilipe-
dūt Michol dāuid in corde ſuo
despici. qn̄ fastū ſupbie pmittit
Job xij. Detinet iusti simplici-
tas. **V**el dic q mulieres qnqz
vicos ſuos qui ſūt deuoti et hu-
miles despiciunt et eos qn̄ ſūt ſu-
pbi et fastidiosi ampli diligunt
vide hic si vi pulchram glosam
gregorij de humilitate dāuid

David cum miſiſſet ſer-
uos ſuos ad consolani-
dum amon regem ſup
mortem patris ſui qui de nouo
deceſſerat. Ille credens q ad ex-
plorandum remiſſent nuncios
illos valde vituperauit. Barbas
enim medias rafit et reſtes me-
dias uſqz ad nates preſcidit. et
ſic eos ad dāuid dominum eoy
remiſit. Quod dāuid cognoscēs
miſit eis obuiam et quoſqz bar-
be eorum recreuiffent manerēt
in ibeticho ipſis mandauit: qſ
tamen ſeuenter postea vindica-
uit. quia ſcilięt amon occidit et
uitatem eius rabath deſtruxit et
ſibi ſuū populum ſubiugauit.

Illud potest allegari ex exemplarib⁹ q⁹ viciū ingratitudinis du-
rissime vindicatur. Iste em̄ cōso-
latore derisit et seruos ipsius cō-
fudit. q̄ ppter ipse et populus
suum finaliter perire. **V**el dic
quō mala suspicio in locis ē cā
multorū malorū. qz sc̄ iste ppter
malam suspicionē explorato-
res istos seruos dauid legit de
honorasse et ex hoc dampnū nō
premū reportasse. **V**el dic q̄
mali confitarij sūt quandoq; cā
multorū malorū: príncipes em̄
istius legūtur sibi consiliū illud
dedisse. ppter qd̄ ipse a prínci-
pes sui legūt penas lugubres
persoluisse. **V**el dic moraliter
q̄ dauid est cr̄stus. serui sui sūt
eccl̄. vel eccl̄ quilibet xp̄iani. a-
mon autem qui interpretat do-
lo dyabolum significat. et ppter
amomitarū qui interpretat po-
pulus meroris et malorū spiri-
tuū pccōres sīgt. **I**sta igit̄ ē re-
ritas q̄ amon rex filiorum amō
idest dyabolus ex omnī malo-
gnorum merori eterne tristicie
dāpnatorū spirituum suos da-
uid. idest ecclesiasticos vel fide-
les sūme mititur spiritualiter de-
turpare et in persona eoz ipsū da-
uid idest xp̄m offendere et graua-
re. **C**um enim seruorum xp̄i for-
mositas in duob⁹ consistat scilicet
in barba prudentie et virilitati
et in vestibus honeste apparen-
tie et honestatis dyabol⁹ i istis
duob⁹ ipsis detruncare satagit

et eos per temptationes et dele-
ctationes in virilitate et honesta-
te dimittit. Sic em̄ fit q̄ istos
a virilitate effeminat et a sapiē-
tia ebet. et sic barbam dimidi-
am eis trūcat. Quod potissimum
fit quando discretionem que p
barbā intelligitur eis dimidiat
ut pote quia discretionem tem-
poralem eis dimittit. et spiritua-
lē eis penitus cecat. **I**saye deci-
mo quinto capitulo. Om̄is bar-
ba radetur in triujs. Ultra hoc
eciam vestis honestatis multis
prescindit et eos per luxuriam
inficiens nates eorum idest ip-
sas ptes vereundas hoc est dic-
tu q̄ ipsa opera sue luxurie de-
nudat omnibus et ostendit: et
sic hodie dyabolus seruos da-
uid idest multos viros ecclesia-
sticos vituperat et offendit et vi-
tuperabiles eos reddit. in qua-
ntum barba prudentie. et vestes
decentie eis tollit. Ut habetur p
saie. vicefimo capitulo. Ambu-
lauit seruus meus ysaias nud⁹
et discalciatus. Et sequitur ibidē
in eodem capitulo vicefimo. et
discooperitis natibus. **I**sta po-
tissimum dici possunt de ipocritis.
qui sc̄ barbas et vestes mediae
p̄diderunt. in quaūtum virilita-
tem et honestatem exterius cō-
nent: illam vero que intus in cō-
scientia debet esse. penitus ami-
serūt ita q̄ isti sic dimidiati p̄nt
dicē illd̄. **I**lsa. xxxvij. Ego dixi
i dīdio dierū meorū 2c. Qz igit̄

p certo tales sic denudati nō sūt digni corā dāuid id ē coram xpō nec in ecclia militante nec trium phante apparere. ideo in iericho que interptat̄ odor eius id ē in pemitēcia. qua mībil suām̄ redoleat deo. debent manere. vt sic barbam amissam. i. virilitatem et virtutē possint acquirere: et sic se digne deo pñtare. et coram deo in padiso vel etiam in beneficijs ecclasticis ministrare **E**rodi xij. **I**ste autē dāuid. i. xp̄c finaliter d̄tra istū regem amon id ē dyabolū in iudicio dimidicabit et ciuitatē id ē reprobox̄ cōgerie igne p̄petuo cōcremabit. et eū in terficiet et dampnabit. et sic electoy suoy casus et iurias quas dyabolus nūc attente p̄sequit̄ vindicabit. **V**el dic q̄ isti semibarbes significat p̄ditores et falaces qui sc̄z mediā barbam nō habent inquātū bona intende carēt. **V**el dic cōtra mōstātes qui sc̄z p̄ media pte sūt feminē a imbecille inquantū sūt nūc defides nūc viriles. **I**stā figurā credo me exposuisse in sermone. Letare ibrlm et etiam sup̄ libro xij ea. de rosa **S**. quarto **V**el dic q̄ barba. i. virilitas seruoy dāuid. i. viroy ecclasticoy duas p̄tes debet habere sc̄z sanctā vitā et bonā doctrinā. sed p̄ certo dyabolus vñā istarū parcū mltis solet auferre. inquātū sc̄z bonam vitā solet ab eis tollere. sanā vero doctrinā solet eis dīmittere. et

sic isti valde a dyabolo deturpati dicāt̄: qr̄ p̄ certo nichil ecclasticō turpius q̄ male viuat et prudenter et scientifice p̄dicet et loquaf. **N**ō ē ei ita turpe nichil scire et male viuē: sicut male viuere et multa scire **I**deo dicāt̄ iacobī quarto q̄ scienti bonū facēt et nō facienti. peccatū est illi. **F**
In isto ca. habes q̄ multe nacōnes quib⁹ filij isrl̄ aliquāt̄ huierat. i. p̄bilistimi edom et amon ip̄is subiecte facte fuerūt. et eis v̄sa viē seruierūt. **H**oc ad fortunā rex p̄t applicari que sc̄z ita voluerūt q̄ illi qui aliquāt̄ dñati fuerant subiugant̄ et q̄ seruierāt dñiant̄ sicut in mūdi nacōib⁹ plurimis inuenit̄. **V**n̄ iere. xliv. possidebit isrl̄ possessores suos. **V**el dic moraliter q̄ virtute dāuid. id ē grā xp̄i accidit q̄ homo qui aliq̄n̄ aliquib⁹ malis nacōib⁹ et varijs peccatis seruierat ip̄his subiectis superior efficit̄ ita q̄ sibi spū. aliter famulant̄ inquātū recordacō ip̄soy ip̄sius humilitatem p̄ficit et sic ad bo^m ip̄siꝝ ordinat̄ **P**sa. xiiij. Erūt capiētes eos q̄ se cōpant. et subiiciēt exacto ē̄ suoꝝ

Hec hēs de p̄cooy dāuid ē ḡdib⁹. Deābulabat em̄ in solario dom^m? Ecce oīofitas. Vedit balneātē se bersabee Ecce oīofitas. Cupiuit Ecce male oīentīes volūtas. Inpgnauit Ecce luxurie voluptas. Virtū eius reuocās ipsū ad dormiēdū cū ea inducit. Ecce excusacionis

Xxi.

fallacitas Tandem ipsum prias litteras meroris sui deferentem interfici iussit Ecce predicationis et homicidij temeritas. Sic igit patet quomodo unum peccatum ad aliud trahit et quod de modico ad maius pertinat. **I**e ix De malo ad malum egressi sunt. **V**rias occisus est propter hias quae portauit: sic Christus et sci propter doctrinam euangelicam quam docebant. **V**el dic quod dyabolus illu per temptationes libenter occidit. quem cum Iulis vel scientiis esse cognoscit. **V**el dic quod vias sicut iudeos vel etiam malos scientificos qui se portant hias mortis sue iniquitatem sequi ex litteris quae nouerunt. mors illis semper ducatur. **S**icut patet in malis per latis vel predicatoribus qui semper solent contra se predicare. **V**el etiam de iudeis qui nolunt credere quod scriptura sua docet. Et sic morte eternam merebuntur ex suis litteris reportare. secunda ad corin. iii. **V**ia occidit. **V**ide supra libro septimo de columba.

Ec habes quoniam dauid fuit a nathan episcopu figura ouis serpente. Pecatum suum humiliiter recognouit et proprias suarum vocum sibi futura adulteria indicauit dicens. **V**oces tuas in oculis tuis dabo per christio tuo et dormiet cum eis in conspectu solis huius. **I**llud allega ex explaniter quod nullus ergo sit rex vel magnus dominus esse ita per terum quoniam

peccasse se cognoscit et super hoc a nobis approba. i. ab aliquo predicatore vel plato vel alio bono viro redarguitur deat se humiliiter here et pecuniam suum recognoscere et emendacionem permittet rem postulare: **Ecc**. iii. Quanto maior es humilia te in oibz. **V**el dic contra adulteros quibus iusto dei iudicio sepe contigit quod sicut alioz vices maculantur. sic et alii vices eorum sedat iuxta illud sapientie. xi. In quo peccat quis: in hoc pueretur. **I**llud quod potest habere sequitur quod ioab videt quod capienda erat urbem aquilonem scilicet iacobim mandauit dauid quod veniret et ne sibi victoria ascriberetur. cito tempore caperet et deleretur. **A**d hoc potest alle gari quod ioab miles. i. quandoque iustus non quod sibi victoriem contra diabolum ascriberetur. sed totum dauid. i. deo attribuere. et dato quod per se possit temptationem vincere. quod tamen dauid. i. christi auxiliu implorare. et ei non sibi victorie laudem dare. **A**d quod etiam applicant aliquod illud apocalypsin. Vigintiquatuor seiores coronas suas accipiebat et in conspectu throni ponebat. ad denotandum quod corona nostra. i. gloria victorie nostre si quoniam habemus deo est attribuenda et in conspectu throni maiestatis sue per humiliatem proprio capiti tempore non habita ex proprio capite deponenda et ei quod ea dedit reddenda et per gratiam actionem ascriberenda. quod scilicet ipse est qui dat coronam glore triumphanti. **P**ro suisti in capite eius coronam de lapide predoso.

ANon p̄mogenitus dauid thamar sororē suā fingens se infirmū pro faciendis sibi sorbiciūculis a patre peccat. Quā reptam de cōcubitu requisuit et renuentē opp̄fit. Qui tandem post cōcubitū ipsam mirabiliter odiuit et a se corruptam et violatā eiecit. **T**alis amor qui ex corruptione nascitur faciliter in odiū vertit. et nūq̄ p̄seuerare p̄batur. vt sepe videmus q̄ matrimonia que ex tali amore p̄uenīt. malo fine multociens terminantur. **Vñ** mathei xv. **O**mnis plantacio quā nō plantavit pater meus celestis eradicabitur. **V**el dic q̄ iste primogenitus dauid est lucifer qui fuit principiū viarū dei Job xl. **Q**uia p̄ certo sororē suā. i. aīaz rationale libentē p̄ peccatum mortale corrūpit et cōcubitū maledictionis et cōsensus ab ea petit et sub specie fraternitatis. i. sub colore boni ipsam optimis et confundit. **Q**ua cū usus ad diuersa vicia p̄ libito fuerit: ipsam dō domo sua. i. dō mūdo p̄ mortē ejicit et excludit et ita falso amore quē p̄tendit in p̄petuū odiū omutatio. ipaz vilē in infernū expellit. **I**deo bene dicit q̄ maius fuit odiū quo oderat eam amore. quo āte diligebat. **I**sta igit̄ p̄ iamto rē expulsa. talare tumicā q̄ erat vestis filiarē regis legit̄ cōscidisse et positis manib⁹ sup caput cinere d̄spersū clamās et eiulans

recessisse. **S**ic misera aīa peccatrix et corrupta nūqm̄ de cetero digna dī regis xp̄i filia virgo talare tumicā i. grāz et caritatem scindit. cinerē. i. acerbitate p̄petui remorsus induit. clamās et eiulans. i. dolens et desperās dō hoc mūdo recēdit. **V**sa. xlviij. **D**escende. sede in pulue vīgo filia babilonis: non est solū filie caldeorū. **V**el dic q̄ thamar. i. aīa peccatrix a diabolo corrupta qñ ad domū absolon. i. ad xp̄i grām p̄ penitentiā reuertit. tumicā talare. i. malam p̄seueranciam que talū idest finem attingit debet p̄ contritionem rūpere: cinerē idest mortis memoriam capitī mentis imponere et p̄ confessionem clamare et rugire. **V**el vide istā figuram contra ambiciosos alīe expositam in reportorio morali titulo de accumbere in littera f. **D**auid audito facinore filij sui amon sup violacionē sororis non corrūpit eum sup hoc nolens eum contristare cum supra modū eum diligenter eo quia primogenitus suus erat. **Q**uod quia pumire noluit. ipsum amon absolō frater thamar satis citio p̄ interfecit. **S**ic vero sepe fit q̄ dum parentes seu prelati subdotorum. nepotulorum et filiorū scelera non corrīgunt. perdicōmis ipsis causa sunt. quia deo ordinante quibus impie parcitur in aliquod magnum infortiumū cadunt. et sic tam ipsi q̄ p̄ntes

Regii.

tristiciam maiorem incurunt.
Ideo bene dicitur in libro prou-
biorum regis salomonis decimo
tercio capitulo Qui patit virge
odit filium.

Absalon qui propter mor-
te fratris ad terram aliena-
migenay fugerat per sol-
lerniam ioab et mulieris thecne
reueocatus a patre dauid man-
fit in iherusalē faciem tamen pa-
tris usq; ad duos annos non vi-
dit. Ait autem h̄ scriptura de eius
pulchritudine sc̄ q̄ a planta pe-
dis usq; ad verticem non erat in eo
aliqua macula. q̄ q̄ quia graua-
bat eum cesaries singulis amis
capillos totidebat. et eos ducentis
ciclis ponderis publice pondera-
bat. Post hoc autem fuit absalon
ad patrem introductus et dato si-
bi osculo ad gradum proximum resti-
tutus. Dicere vere dico quoniam p̄cōr
de terra longiusq; idest de statu pec-
cati. ioab. i. predicatori vel pla-
to procurante et muliere thecne
i. b̄ta virginē vel diuina gracia
suffragante per penitentiā redit ad
proximū. non tamen propter hoc statū
faciat patris videt. nec statū de-
arridet. sed abduc contemplacioni
et spirituali p̄gustacioni dissuetus
a deo aliqualiter longe manet.
Post hoc tamen lapsu tempo-
ris sua ebetudo acuitur et ad spi-
ritualia paulatim assuescens ad
osculum caritatis admittitur et
ad speculationem et visionē pa-
terne glorie subleuat. et sic veri-

ficatur ecclesias. Si ebetatu fuerit
ferrum. Et hoc non ut prius multo
labore acietur. Sicut enim de illo
œco dicitur. Matheus. viij. q̄ statim
clāe non vidit. ymimo ipse dice-
bat. video homines sicut arbo-
res si tandem restitutus est ita ut vi-
deret clare omnia quia per certos
visus mentis non statim ex toto
illuminatur. ymimo per gradus et
paulatim ad perfectionem istam
puenit. et sic post lapsum et re-
ditum absalonis idest post pem-
tentiam peccatorum eius pul-
chritudo describitur. ut sic ho-
mo post peccatum posse fieri for-
mosus et pulcher diceretur in
mortibus. Dicit igitur ecce absalon
qui interpretatur pater pacis. id
est peccator deo per baptismum
et penitentiam pacificatus ba-
bere pulchritudinem virtualem
per a planta pedis usq; ad verti-
cem capitum. idest ab affectu ad
rationem vel a principio usq; ad
finem non debet in ipso aliqua
peccati macula reperiiri. et quia
cesaries cogitationum que scilicet
capiti idest menti adheret ipsum
quandoque posset grauare. et in
capite mentis calorem concupis-
cere generare debet singulis amis ad
minus ipsam per confessionem
tondere. et ipsos pilos viciorū
et malarum cogitationum per
discretionem mensurare seu po-
derare et sic spiritualem pulchri-
dinem retinere vel conseruare. et
capitis seu metis mundidam per cuiam

danielis q̄nto. Appensus es in
statera et inuentus es minus ha-
bes. Et eccl. xlj Qdāq; dederis
i. quicquid cōfiteberis munera
appende. Volens absolon voca-
re ad se ioab amicū suū. cū remē
reasaret p̄œpit segetes eius co-
buti. quo facto statū ioab ad eū
remit et qd̄ p̄œpit absolon adī-
plenit. Absolon qui interptat-
tur pater pacis est deus qui sc̄;
amicū suū idest hominem ad se me-
lius aduocat et iuitat qn̄ sege-
tes eius c̄remat. i. qn̄ tp̄alia fi-
bi subtrabit et tribulacionib⁹ ip-
su grauat. Multiplicate sūt
infirmitates eoz: postea acele-
rauerūt. Vel dic ḡ absolon v-
sus ē vna cautela qua plerūq; a-
liqui vtūt: qr̄ sc̄; qn̄q; alteri ex-
erto p̄posito nō malo aio min-
tiunt̄ vt saltē sub tāulo facte in
iurie eius colloquio seu noticia p-
fuerent̄. sicut iob de seipso. et de
deo dicit Job xxiij. Os meū im-
plebo increpacionib⁹ vt sc̄ia ver-
ba que respondeat michi. Joab
vero ad absolon nō remisset nec
eius negociū fecisset nisi pri⁹ ip-
su absolon offendisset. Vel dic
ḡ ioab p̄neps id ē de? qn̄q; ad
absolon. i. ad peccatorē postḡ
multū offendit eū et segetē fide-
liū igne tribulacionis afflxit vel
segetē virtutū in seipso igne c̄au-
piscencie c̄sup̄fit. libentius qn̄q;
remit et eū misericorditer duerte-
do negociū salutis et expedicio-
nis sue p̄curat efficaci⁹. Et facit

exemplū de paulo et magdalēa
Ideo bene dicit̄ ad ro. q̄nto vbi
supabūdauit delictū supabūdat
et gracia

Absolon filius dauid fe-
cit sibi currus et equites
et q̄n̄quaginta viros q̄
p̄cederēt eū. et qz ambiebat ad
regnū ideo in porta palacij sta-
bat. et cūctis de longe ad iudicia
venientib⁹ applaudebat. et patri
suo detrahēt se iuste iudicatu⁹ ia-
ctabat. et extēsa manu sua illos
qui ipsum ad salutandum vene-
rant. apprehendebat. et osculū eis
dabat et dicebat. Videntur hmo-
nes tui recti. sed nō est q̄ te audi-
at constitutus a rege. qui scilicet
me constituat iudicem super ter-
ram vt recte iudicem. Sic igitur
ipse absolon cor p̄pli ad se traxit
et iuventa oportunitate regnū
inuasit et proprium genitorem
a regno depulit. cōcubinas eius
sedauit. et ipsū occidere attem-
ptauit. Reuera sic faciunt am-
biciosi in collegijs et in claustris
Curru⁹ emm et equites. idest
mundi pompam sibi aggregat̄
iustos iudices se esse simulant
omnium sociorum suorum sibi
amicias applaudendo et adulā-
do. osculando et familiaritatē
ostendendo procurant. et sic con-
tra patrem idest contra prelatū
vel superiorē coniuracionē seu
conspiracionē facientes. ipsū
litibus et accusacionibus impu-
gnant. Ita ḡ quādoq; de p̄ptia

Regū.

sede et dignitate ipsum ejciunt
atq; fugant. cō cubinas eius . i.
amicos et familiares eius vitu
perant atq; grauant. et quod de
terius est quādo q; mortem illi
us machinantur et tractāt. et sic
finalit loco iphius iperant atq; ē
gnant. **Vñ**. **iij**. regū **xvi**. **I**rruēs
zambrū passit et occidit ella re
gē israhel et regnauit p eo. **Jō**
bene dicit miche vii. filius con
tumeliam facit patri. sequitur.
Et inimici homis domestici ei?

Hec habes q; siba vidēs
david ē gem fugitiuum
panes vinum et alia ēœmia at
tulit et miphibosetb magistrū
suū accusauit. et sic rex possessi
ones miphibosetb sibi dedit. **S**e
mei autē de genere saul regi ma
ledicebat et de crepidine mon
tis lapides in eū iaciebat. et mē
tis iniurijs lacescens ipsū virū
sanguinis appellabat. **I**stō p̄t
allegari contra quodā adulato
res. q; quādo vident punctū suū
et maxime quando vidēt princi
pem vel prelatum in aliqua ne
cessitate constitutū solēt sibi ad
ulari et p se ei munera presenta
re et offerre. et sic regem vel su
periorē amicū sibi facē et placāe
tandem vero solent detrahendo
alios accusare. et eos depoi et g
uari p virtibus p curaē. et sic be
reditatem innocentis idest bene
ficiū vel officiū absentis solēt
quādo q; cum fraudulentia ēpor

tare. **G**enesis vicesimo septimo ca
pitulo. **V**enit germanus tuus frau
dulenter et surripuit benedicti
onē tuā. **M**alū igitur et pericu
losum est q; rex vel superior fit
mīmis credulus. et maxime nisi
presens fit accusatus sicut i illa
ciuitate antiqua antiquitus scri
beatur vbi iudicia reddebant.
Audi alterā p̄tem. **S**i em̄ dāuid
miphibosetb p̄us audiūss be
reditatem suā sibi nō abstuliss.
nec eius aduersario credidisset.
CAliud de semei potest allegari
contra maliciosos qui sciz sciunt
odium. inuidiā et maliciā. quā
habet contra aliquem q̄dū ip
sū viderint prosperari dissimu
lare. quē tandem cū in tribulaci
one viderint positum solent cō
tra eum insurgere et ipsū iurijs
verbalibus et realibus impug
nare. et iēdo bene dicitur ecclāsti
ci. uij. **I**n oculis suis lacrimabi
tur inimici: et si innenerit tem
pus non faciat sanguine. **S**i
incurrerint tibi mala: inueni
es eū illic priorem. **V**el si vis
dic q; illud q; dāuid impediuuit
ocādi semei maledicētē sibi di
cēs qd si dominus p̄cepit sibi. va
de et maledic dāuid rē. p̄t alle
gari q; vir prudēs qn̄ infortu
nijs videt se tribulatū nō dī sta
tim ad vindictā cōtra iuriātes
prūpe h̄ poti? cōsiderare q; tīs
tribulacō ex dei p̄uidētia p̄ueit et
q; p̄t sua demerita a dño hec p
cedit. **A**mos tertio ca. **N**on est

malū in ciuitate quod non facit
dñs. **V**el possunt ista de semei et
david allegorice applicari ad ci-
stū. qui exiens ibrlm et portas
cruceatum melns. iniurijs. oppro-
bris. verberibus et lacessitus et sa-
datus nudis pedibus ad locū pas-
sionis et mortis pperauit et

Achitophel sumus consi-
liarius daniel cuius consi-
liū in illo tpe erat. quasi
si quis consuluerit dñm fuit pm?
qui dñm suū negavit. et qui ab-
solon adhesit et q intrare ad pa-
tris cōcubinas sibi cōsuluit. et q
david occidere voluit et pmisit.
Cuius consiliū sup oppositione da-
uid. cuius arathites impediuit: q
re idē achitophel dolore et iniui-
dia stimulatus abiens laqueo se
suspendit ut dicitur in ca. sequenti.
Illud p̄t allegorice dici de iu-
da qui sc̄z p̄ istū achitophel fi-
gurat. qui interpretat̄ frater me?
irruēs. frater me? tractas. frater
meus deuorati cogitas. Ille enim
iudas cū daniel. i. cū xpo famili-
arior consiliarius fuit seu aplūs.
et tñ qr morte eius exco gitauit
et tractauit. et cū turbis iudeorū
sup ipsū irruit. Ideo a societate
iphius et a gracia et a gloria ce-
dit et recessit. **I**ste enim absolum
pessimo daniel filio. i. xlvi iuda-
yo noscit̄ adhesisse et daniel. i.
magistrū suū xp̄m negasse. et de
eo occidendo consiliū pbuisse et fi-
naliter ad hām laqueo se suspē-
disse **A**ctuū pmo **S**uspensus cre-

puit mediis. **V**el ista p̄t alle-
gari q̄ illi qui in domo familia-
ritate et cōcilio alius sūt ma-
iores. et qui sibi videt̄ ppmquā
ores et fideliores. fama et reputa-
tione apud populū pocioes. sūt
qñq; in suo amore inconstantio-
res et si infortunia sibi accidit
ad recēdendū ab eo ppmquāres
et ad psecutionē iphius actiores fi-
ūt. ps Qui edebat panes meos
magnificauit sup me supplanta-
cionē. **V**el istud dic cōtra sup-
biā vel inuidiam que sc̄z istū tā-
to dolore affecerūt q̄ qn̄ vidit cō
filiū suū repudiari et alteri ap-
probati q̄ ipsū ad suspensiōis
laqueū attraxerūt. **V**el dic mo-
raliter cōtra malos ecclasticos et
platos qui sc̄z in domo daniel p̄
que est ecclia alijs pponūt. et in
sensu et consilio et mūdana sapi-
encia apud homines exaltant̄ et
sicut ad litteram videm̄ de mul-
tis aduocatis et clericis et d̄ mul-
tis prelatis et scientificis quorū
dicta et consilia dei presagia esse
reputantur. qui tamen in mori-
bus sunt iphi magistro suo xpo
infideles et ad psecutionem ip-
hius. que fit per vicia et peccata
alijs promores. inquantū scili-
cet isti ut cōmuniter alijs sint
peiores. **I**sti enim dicuntur achitophel
id est fratres cogitantes
Vnde illud sophomie tertio. Di-
luculo surgentes corruerunt
omnes cogitationes suas. cadu-
ca et trena tractates p̄ negotiorū

Hegu.

mundialium diligentiam quia
scz omnia tractamenta et mudi
negocia transeunt p manus eo-
rū. Ezech. xi. Fili hominis bī
viri qui cogitāt iniquitatem et
tractant cōsiliū pessimū in vrbe
hac. Itē frēs irruentes p rapi-
nā et scūciā sicut patet. qz isti
nemini paunt. sed p exactiones
contra pauperes et subditos ir-
ruunt atqz currunt. Job sexto.
Super pupillum irruitis et sb-
uertere mitimini amicum vestrū
Itē dicuntur fratres cadētes. qz
scz isti cadūt a statu gracie spūa-
liter et cadunt a statu secularis
eminentie. quando qz in infortu-
mia temporaliter. cadunt a sta-
tu huius vite p mortem corpo-
raliter et finaliter cadunt ab ob-
tentu eterne glorie in infernum
eternaliter vbi scz ad patibulū
inferni suspenduntur et ad extre-
mum supplicium condēpnant
crudeliter et perbenmpter. Psal-
xxiiij. Qui fugit a roce fortitu-
dimis cadet in foueam: et q se ex-
pliuerit a fouea: tenebitur la-
queo.

Absalon cōtra patrem i-
surrexerat. in prelio vic-
tus fuerat. Nā cum in
mulo sederet et sub queru fron-
dosa transiret caput eius sicut di-
ctum est cuius cesaries erat mō-
na adhesit querui. et in illo su-
spensus est inter celum et terrā.
mulus autē cui isederat ptransi-
vit. Quod vidēs ioab tres lan-

reas in corde absalon iſixit quē
adbuc palpitantem deē iuuēs
armigeri dauid occiderūt. et tā-
dē ipsum in foueam magnā p
iecerūt. et magnā lapidū cōgerē
desup portauerunt. Per absa-
lon intelligit ambiciolus vel q-
cumqz peccator. qui scz regnum
temporale et mundi p speritatē
desiderat. cōtra patrem suum de-
um et contra prelatū prelatis et
certat. et in mulo carnalis volup-
tatis et ebetate mentis equitat:
cesariem capillozū idest cogitacō
nū et curarū sollicitudinem mul-
tam habz. querai. i. mūdaē dig-
nitati et glorie seculariū per desi-
deriū adheret et ex toto conatu
metaliter ibi pendet. Et bene in
ter celum et terrā pendere dicit
qz scz ambiciosus nec in terra. i.
i inferiori statu manē ē cōdetus
nec ad celū. i. ad altitudinē quā
appetit. remire p̄t. nec eā cōseq-
t̄ imo semp in vana spe et i pen-
dulo cōmorat. Zach. quinto.
Eleuauerunt amphoram inter
celum et terram. Joab igitur q
interpretat mīnicus. i. diabol?
muemens hominem sic pēdente
et instabilitate manente et ad il-
la que cōseq nequit carif anbe-
lante ipsiū tribus lanceis. i. tri-
bus pncipalibus vicijs scz luxu-
ria superbia et auaricia solet cō-
fodere. et postqm mulus. i. cor-
pus suum per mortem transieit
et eum dimiserit solet eum dy-
bolus in manē deē iuuēnū. i. in

manus omniū demonū tradere
qui sc̄z deēm diaūt p eo q̄ sup
transgressores deē mandatorū
machinant̄ vt patet de bestia a
bissi que deē habebat cornua.
Apoca. xiij. Quē sc̄z palpitanē
et dolentē ipsū in inferno solent
occidē et punire et sic solet absa
lon. i. peccator̄ ambiosus de re
bellione et ambio e sua quā sc̄z
cōtra deū patrē suū vel p̄latū fa
cere nitif̄ triste fallatiū reporta
re Eccā. xlvi. Contra dñm pug
nare nō est facile. **V**el dic mo
raliter q̄ absolonq̄ insurgit con
tra patrē. ē caro que insurgit cō
tra sp̄m vel peccator̄ qui insurgit
p̄ inobedientiā cōtra deū. qz pro
certo iste debet adherere querui
idest cruci p̄ penitenciā et p̄ pas
sionis deuoōnē: debet ab eo mu
la. i. carnalitas fugari p̄ abstine
cie macerationē: debet in altū su
spendi p̄ spem et contemplacio
nē: debet a ioab. i. a plato tribū
lanceis. i. triplici rep̄bēfione cō
tra tria p̄ncipalia vicia transfigi
p̄ correctionē et redargucionē: et
sic debet deēm iuuēbō idest
deē mandatis legis tradi p̄ exe
cutionē. et ab eis interfici et occi
di p̄ carnalis vite interrupcionē
et destructionē. et in fouēā mor
tis vel inferni debet p̄ijci p̄ futu
ro p̄ tormentor̄ cōsideracionē. et
cūnulus lapidū. i. cōgeries bo
norū documentor̄ debet sup eū
aggregari p̄ predicationē. Tren
ij. Lapsa est in lacu vita mea:

posuerunt lapidem supra me ac
De duob̄ nūcijs qui regi vi
ctoriam et mortem absolon nū
dauerunt obuī sc̄z et achimaas
dicitur q̄ achimaas qui vltim⁹
currit qz per viā cōpendij sci
uit ire prius ad regem puenit.
Sic vere multi sūt qui tardis
incipiūt et tamen p̄ cōpendiū re
ligionis. paupertatis vel peniten
cie transeūt. et sic alios qui va
dūt p̄ viam mūdi cōmunē prece
dūt et ad regem xp̄m p̄mi pue
mūt Ideo bene de iphis dicit̄ ma
thei. 2^c Erūt nouissimi p̄mi et p̄
mi nouissimi. **H**ic aduerte q̄ da
to q̄ absolon actualiter patrem
impugnaret morteq̄ ei⁹ p̄ viri
bo appeteret: ip̄e tamē dauid pa
terne mīe nō ē oblitus. ymo ip
siū pessimum filiū suū diligebat a
mortem illius prohibebat. **U**n
de et de ipso mortuo sūme dolu
it: et ipsum etiam miserabiliter
fleuit dicens Absolon fili mi fili
mi absolon. **Q**uis michi det vt
mortiat pro te? In hoc notari po
test q̄ quando prelatus videt fi
lium id est subditum suum erā
tem et se etiam aliquociens im
pugnantem. non debet ad vim
dictam moueri sed podus sibi
compati. et de morte spirituali
et eternali iphius flere pariter a
contristari. Dolendo enim et cō
paciendo debet ipsum punire et
puniendo deflere et pro eo dole
re. Quod etiam facit dominus
q̄ scilicet nō vult mortē p̄cōris

Regū.

Et ut magis cōuertatur et viuat
rē. quia sc̄ibi nō placet q̄ opt̄
eum hominē ieternum pumire
Sapi. p̄mo. Deus mortē nō fe-
cit. nec letatur in p̄dicatione viuo-
rū. Qd̄ ecīā ad primū fēm ap-
plicari potest. dato q̄ a filio iu-
riet̄ sibi tamē cōpatitur et de e-
ius infortunio cōtristat̄ psal.
Quō misereſ p̄ filiorum miser-
tus est dominus timētib⁹ se. Re-
cordatus ē qm̄ puluis sumus a
homo sicut fenum et flos agri:
Hic nota q̄ dāuid fleuit p̄ in
quo filio mortuo. et tamē nō fle-
uit p̄ innocentē filio defuncto:
vt patet supra xij. **H**ic nota
q̄ magis est flēda mors malo-
rū q̄ honorū: qr̄ sc̄iz illi mortui
vadūt ad eternam gloriā: isti
vero tendunt ad eternam miser-
tian. Ideo bene dicitur ecīā. xij
Modicum plora sup mortuum
qm̄ requeuit. nequissim⁹ autē ne-
quissima vita sup mortem fatui
CQm̄nis absalon fuit pulcher
rimus fuit tamē nequissimus et
morte turpissima cōsumatus
Hoc ecīā non solū in ip̄o vide-
t̄ ymimo ecīā in omnib⁹ qui ma-
gis gracijs pre ceteris p̄fūlserit.
qui sc̄i vt cōmumter p̄ ceteris de-
liquerūt. vel morte magis misé-
ria decesserunt. sicut apparuit de
primo angelo qui cēdit. de p̄mo
homine qui peccauit. de sa-
lonone q̄ ydolatrauit. de dāuid
qui adulterium et homicidū cō-
misit. de isto absalone qui cōtra-

patrem ambiuit. de sampsonē
qui cēcus in ruina domus dese-
cit. de iulio cēsare qui cōfossus i
senatu perijt de milone qui a be-
stis deuoratus fuit. de seneca q̄
ab apertione vene in balneo de-
fecit. de plimio quē familla arden-
tis montis cōsūpsit. de illo p̄bo
dicto quē turma canū cōedit. de
esculapio patre medicorū: qui
fulmine perijt. de alexādro m̄g-
no veneno p̄empto. de iulio i cō
filio gladijs confosso. de cyro
gladio truncato capite eius in
sanguine volutato. Et tamen cō
stat q̄ lucifer fuit subtilissimus
adam in scientijs perfectissimus
salomon sapientissimus. dāuid
propheta maximus. et in virtu-
tibus sanctissimus. absolon pul-
cherrimus. sampson fortissimus
milo robustissimus. seneca mo-
ralissimus. et iulius imperator
strenuissimus. alexander m̄g-
nus potentissimus. et cetera
In istis igitur notari potest. q̄
non est bonum gracijs et glori-
is. virtibus et virtutibus prece-
teris aliquociens abundare. qr̄
scilicet tales dum exinde super-
biunt solent dies suos miserabi-
liter consummare. Melius est
igitur mediocrem q̄ summum
in gracijs naturalib⁹ tenere sta-
tum: infimum qm̄ supremum.
Contentus igitur esto glorie tu-
e a sede in domo tua. sicut patet
Quarto libro regum. decimo-
quarto capitulo.

Sed.

Quoniam dñs reduceret a populo miphiboseth filius ionathæ qui scz cū esset infans de mambo nutricis sue occiderat & ideo claudus erat ppter quod rege fugiente non uerat qz seruus suis ipsū atēp serat et sibi sternere azimū noluerat regi reuertenti obuiā venit et sibi illotis mambo et intōnsa barba occurrit: restesq; suas nō lauerat postq; fuerat rex reject? **I**ste igit cū se excusaret et seruū suū qui se atempserat accusaret rex qui hereditatē eius eide suo dederat sicut prius dictū est sup̄ ca. xvi. eandē hereditatē inter eos dimidiauit. et dimidietatem hereditatis dicto miphiboseth ē liquit aliam vero medietatē dedit seruo suo dicens. **F**ixū est qd locutus sum: tu et siba diuidite possessiones. **M**iphiboseth q interpretat̄ os confusū significat peccatore qui bene dicit̄ os dñsi qz os eius cōfiteri peccata sua nolens dñfundit. **I**lle est igit̄ qui semp̄ i morib⁹ claudicat. et p̄ m cōstanciā nūḡ in rectitudine stat ymo semp̄ p̄ m̄cōstanciā vacillat et p̄ maliciam nūc ad vnā p̄ te. nūc ad aliam se dilatat. terc̄ regū xvij. **V**sqzquo claudicatis in duas ptes. **Q**uādo eī nutrix nostra scz beata virgo vel diuina gracia hōiem in peccato cadere p̄mittit. statim dyabol? in eo clau dicacionē m̄cōstancie et malicie introducit. **N**ullus em̄ in recti-

tudine iusticie p̄seuerat nisi nutrix sua idest diuina gracia ipsū manu teneat et cōducat. **I**lle etiam toto tpe vite sue claudus in cōstans & deliciosus in morib⁹ efficit̄ qui tpe infancie et iuuentutis de mambo nutricis sue scz diuine gracie p̄ peccatū cadit vel de mambo nutricis. i. de manutenencia p̄lati p̄ apostasiam vel obstinationē recedit. **P**roū. xxij. **A**dolescenſ iuxta viam suā: etiā cū senuerit nō recēdet ab ea. **I**ste est igit̄ cui seruus idest corpus p̄priū obedire recusat: sed potius p̄ carnales motus contra ipsū murmurat et rebellat: et azimū humilitatis sibi nō sternit a p̄parat. sed potius hereditatē suam scz eternā gloriā sibi subtrahit et apud regem xp̄m. odibilē eū reddit. **Q**uia igit̄ iste miphiboseth idest peccator cū ēre xpo p̄ mutationē nō iuit sed potius ipse peccator indigne et in panmis vilibus regi xpo ad eū i altaris sacramento in paschate reuertenti vel in iudicio ad mūdū vt om̄es iudicet redēuti occurrit ita. gy pedes affectionis non lauit. barbam mūdane sapientie vel pilos tpalis opulence nō rafit. restesq; exterioris ouersationis et apparencie nō mūdauit. **I**deo a rege reprobendit̄ et hereditas seu p̄spēritas sua dimidiat̄ sibi inquātū scz vna p̄ hoc est corporalis opulence seu corporalis vita sibi dimittit̄. **A**lia v-

Regū.

pars sc̄ eterna vita et gloria si-
bi penitus denegatur. qz reuera
qui xpo ad futurū iudiciū remi-
enti vel sacramento altaris ap p.
pinquāti. vel ecia in ramis pal-
marū in iberusalē intranti. vel i
super in incarnationē et nativita-
te vel aduentu ipurus. et illaqua-
tus et īmundus deo occureit me-
dietetem bonorū suorū scilicet bō
amine grām et gloriā sibi tollit
portionēqz suā sibi trūcat. dimi-
diat et pscindit. da. v. Diuisū ē
regnū tuum et datū ē perfis et
medis. Et iō dicit⁹ quarto regū
vij. Tolle tecū munera et vade
in occursū viri dei. munera īquit
ibidē. i. v̄tutes. Illud qz qz mi-
phiboseth cōmēsalis regis da-
uid cum rege fugitiuo seu in tri-
bulatione posito nō iuit sibi ta-
mē ad p̄stīmā gloriā restituto ob-
uiā remit. ad hoc potest allegai
qz mūdami amici dato qz fint ali-
cui⁹ cōmēsales et domestici ⁊ da-
to qz in mēsa sua cōsueverūt assi-
stere et tāqz spēales amici cōsti-
tuti. si tamē ipz ad tribulationē
venire cōspiciūt. statim eū fugi-
ūt et dimittūt et cū eo ire rennu-
ūt. Sed p̄ certo quando ad p̄stī
nū statum seu gradū restituūt
tūc sibi occurrere et applaudē p-
bibetur. ac si in vera p̄māfissent
aīcia ipsū ī p̄spēritate ēpositū
cōitāt̄. et de migratitudine et ī cō-
stātia se excusare p̄ virib⁹ molū
f. De istis igit⁹ bene dicit⁹ eccī vi.
Est amicus socius in mensa: et

nō p̄manebit ī tempore tribu-
laciōnis. Itē quod hic dicitur
qz semei qui primo regi fugienti
insultavit. et maledixit. ipse p̄
de domo suo occurrit cū ī ipsū p̄s
tinā gloriā restitui vidit. Hoc
potest allegari qz qui homī ī tri-
bulaciōne posito inuiriāt si cursū
ad statū promociōnis venet⁹.
ipi occurrit applaudāt et adu-
lantur.

DOpulus israhel qui p̄-
sus a dāuid sequēdo pes
fimū h̄ pulcherrimū
filium eius absalon recesserat fi-
naliter victo absolon. ad dāuid
est reductus. sed cum alticatio
ess̄ inter populum quis ess̄ p̄-
pinquis ipfi dāuid regi cōtigit
qz siba filius bocri tuba cōcīnt.
et populum israhel ad sequēdū
dāuid diuertit. et magnam po-
puli multitudinem ad se traxit
dicēns. non est nobis pars ī da-
uid nec hereditas ī filio ysay.
Reuertere ad tabernacula tua
israhel. Post istum autem misit
dāuid milites scilicet ioab ⁊ ab
isay. qui siba interfecerunt. ⁊ ea
put ei abstulerunt. et v̄muersū
populum israheliticū ad dāuid
reduxerūt. Sic vere quando v̄
muersus mundi populus ī p̄n
cipio a dāuid. i. a deo recessit. et
pulchrum eius filium licet pes
fimū scilicet luciferum p̄ ydo-
lattiam diuturmis temporibus
secutus fuit. iob vicefimoprimo
qui dixerunt deo recēde a nob̄:

Scd.

sciendā viarū tuarū nolum? : tā
dem absolon. i. lucifero in arboē
suspeſo. i. in cruce victo ad regē
suū deū p fide rediſt et ipsū reoe
pit et credidit. Verū qz in princi
pio fuit inter istos redeūtes que
dam cōtrouerſia. qz sc̄z aliqui ſe
alijs pferēbant et apud regem
ideſt apud deū ſe digniores dice
bant vt pat; qz iudei grecos cō
tempnebant et greci iudeos id ē
ex iudeis cōuerſis invidebāt vt
dicit' actuū vi. q factus est mur
mur grecorū aduersus hebreos.
Ita. qy aliqui dicebant Ego ſum
pauli. alij autē. et ego appollo.
et ſic inter eos diuinus erat xp̄c.
p̄ma ad coē. p̄mo Ideo occaſio
ne būi? ſiba filius bochri ideſt
œetus hereticorū tuba ſue p̄dicaci
onis incepit canere et a ſequela
veri dāuid. i. a fide xp̄i populu
retrahere ſiba egressio. bochri
p̄mogenitus interptat'. qz qui
ſūt hereticī a deo recēdūt et egre
diūt et eſſe filij bochri. i. lucifei
qui dei fuit p̄mogenitus creatu
ra noſcūt. Iſtu igit' inter œteros
fuerūt arrius nestoriuſ. donat[?]
machometuſ et alij ſimiles. qui
tamq̄ filij dyaboli populuſ p
uertūt. nouas ſectas et hēſes in
ueniēt et magnā ptem mūdi
ad ſe & ad ſuos errores traxerūt
et ad lām patet de grecis. ſclau
is vngatis. ſueinis. ruthenis.
georgiamis. armenijs. nestoria
nis. nubianis. & alij ſc̄ſmaticis
xp̄iamis qui ſc̄z ſibe. i. hereticorū

bucinas audientes a vera fide &
et a ſua ecclā reoſſerūt et dāuid
regem ſuū xp̄m et ecclā dimi
ſerūt Vnde iſti hereticī bene equi
pant illi draconis de quo apoca
xii. dicit' q̄ cauda eius traxit ſe
cū terciā ptem ſtellaꝝ et miſit e
os in terrā Vnde Jeremie ſecūdo
Dixit populus me? Reoſſim?
nō veiem? vltra ad te Dāuid igi
tur noster xp̄c milites ſuos id ē
aug^m gregorii ambroſii et ali
os doctores et p̄dicatores poſt
illos miſit ita q̄ iſtis medianti
bū capita erroris eoꝝ in magna
pte abſtulit. et ad veram fidem
multos cōuertit qz ſc̄z p iſtos et
ipſoꝝ doctrinam plurimi ſc̄ſma
tici cotidie cōuertunt' Josue iij.
Reuerſe ſūt aque in alueū ſuū.

Illud autem quod hic pom
tur. qui interro gant interrogēt
in abela. in quo daf' intelligi q̄
illa ciuitas erat antiquitus locus
cōſiliij. qz ſc̄z abela lugens ſeu mi
ſerabilis interptat'. Igitur locus
cōſiliij dicit' qz p certo cōſiliū et
ſapiencia apud lugentes et tri
ſtes. i. apud homines cōſideracōi
et ſollicitudini deditos a mundi
delicijs abstractos melius qm a
puſ ceteros inuenit'. Ecclāſtes
vij. Coꝝ ſapientiū vbi ē tristitia
De amasa autem p̄dicioſe a
ioab interfecto pro eo q̄ dāuid
pmiferat ſibi ducatū populi quē
ioab amittere metuebat ad hoc
po teſt adduci quō ambicio ho
minis aliquociens eſt ſibi cauſa

Regū.

mortis **I**ste nequaquam occisus fui
is hunc nec ioab eum vniquam occidit hunc ni
fi officium suum scilicet populi principatum ppter eum amittere timu
is hunc **N**on ambiat igitur homo aliis imperare et maxime aliorum
officia usurpare et principium si ppter
ter suam promotionem nō est aliud a
statu proprio declinare quia ille quod
videt statum suum ppter eum deficere
solet quandoque contra eum insa
mire dicens **Q**ui nostra tollit in
imicus est. Unde secundum ad cor. v.
Nolus expoliari sed supvestiri.

Quid fames triennio m
tra israhel pseuerans da
uid consulit dominum quod pote
rat esse causa famis. Qui responde
dit. Propter saul et domum eius
qui iniuste gabaomitas occide
rat et sub fictione zeli fidei per eo
scilicet gabaomite non erat de populo
israhelito iusurandum ioseph
et patrum irritum fecerat de quod
ibidem habebat ioseph. ix. fames
huiusmodi facta erat et ideo da
uid cum gabaomitas qui remanserant
quid per satisfactionem p
tereat interrogans et ipsi septem
virocrucifigendos de stirpe sa
ul postulasse et viij. viros ipsi sa
ulis nepotes vel filios iphis tra
dit quos gabaomitarum populus
illico crucifixerunt. et sic fames in
terra cessavit. et fertilitas supue
nit. **R**espica vero mater aliquam
iporum iuxta crucis lectulum
supra petram sibi stravit et aues
et bestias de cadaveribus abigentes

diebus pluribus sociavit. quos tandem dauid de crucibus pomis iub
es honorifice sepeluit. **A**ttende tamen quod dicit historia quod isti filii
saul fuerant in culpa de gabaomi
tis occiditis. **A**llega ista quod
quoniam peccato viuis punitur multi
solus enim saul peccauerat et domus eius peccauerat et tamen famae
totum populum affligebat. **V**el al
lega illud quod quoniam aliqua pars est iniuria
tata tunc iudex potest remittre penam
quoniam ipsi parti iniuriate videt fac
ta competit satisfactionem. nullo tamen
modo debet relaxare supplicium quo
usque parti lese fuerit satisfactum
sicut hic videmus quod deus famem
non legit relaxasse quousque gabaomiti
constitit satisfactum fuisse. **V**el allega illud quod pietas per
uocat pietatem. pietas enim matris
prouocat pietatem regis ad ipsa cadauera deponenda et se
pelienda. **V**el dic quod saul significat adam propter cuius cul
pam fames id est carentia diuin
ne gratie erat in mundo. **A**d pla
candum igitur deum et ad fertili
tatem gratie et virtutum impre
trandam necesse fuit quod septem
viri de stirpe sua id est christus et
vniuersitas martirum crucifige
rentur et per martirium et in sa
tificationem huius delicti. vel
malifici occiderentur. ut sic dei
patris iusticia placaret et virtu
tum et bonorum copia reddere
tur. **M**ater igitur istorum crucifi
xorum et martirum scilicet sancta maria

Scd.

ecclia ipsos debet p opassionem
deflere **R**ex vero deus pater ip-
sos solet in celi cimiterio sepelie
David noitat hic scz ea. xxii.
adeodatus filius saltus polimi-
tarius bethleemites **E**t infra ea.
xxii dicat. Egregius psaltes is-
rael tenerimus ligni vermicu-
lus **E**t dicit pmo adeodatus qr
a deo fuit electus: filius saltus qr
de saltu vbi custodiebat oves as-
sumptus fuit: polimitarius qa
in aspectu fuit pulcher atq; po-
litus: bethleemites qr i ciuitate
bethleem fuit natus: egregi psal-
tes qr ad psallendū in organo
cithara et psalterio fuit edocitus
tenerimus ligni vermiculus. qr
sup omnes fuit tener mitis et mi-
sericors et mansuetus. et tamen
ad modū illius vermis qui tere-
do dicit dimoscit fuisse durus vñ
licet in se tenerum? tñ ad pforā
dū ligna durus. i. ad impugnan-
dū cōtra pteruos hoies fuit for-
tis et durus. **O**mnia ista no-
mina pnt cō pte re p̄lato: qr re-
uera iste debet esse adeodatus nō
a carnali affectōne nec prece nec
munerū oblatione sed p specia-
lem vocacionē et canonicā electi-
onem **P**saie ix. **P**aruulus dat
est nobis. et erit pncipatus eius
sup humerū eius ac. **D**ebet esse
filius saltus p altam et elevatā
cōtemplationem et p om̄ subdi-
torū discretam gubernacionem.
saltus em̄ sūt loca alta et prupta
in desertis et filius in quibus aia.

lia solent pasci **P**saie xxij **C**her-
mel in saltū reputabitur. **D**ebet
esse polimitari. i. seipsū polies
p honestam ouersacionē **G**enev
xxvij. **F**ecerat sibi iacob tunica
polimita. **D**ebet esse bethleemi-
tes quod interptat domus pa-
nū et refectionū. qr ipse debet ali
os reficere p doctrine et elemosy-
narū subuencionē vt possint sic
alij dicere de ipso illud luce secū
do. **T**ranseam vlsq; ad bethleem
et videam hoc verbū ac. **D**ebet
esse egregius psaltes p melodio-
sam dei laude et p̄dicationē. **P**s
psallam et intelligam in via im-
maculata **D**ebet esse tenerum
ligni vermiculus. **Q**uiā scz qntū
ad se ipse d; brē piā et benignā
affectionem. quantū vero ad p-
teruos debet esse durus p seuerā
iusticiā et correctionē. **V**ermicu-
culo em̄ nichil mollius dū tangi-
tur. et nichil durius dū tangit:
qr etiam fortia ligna pforat et
corrodit **S**ic prelatu. qñ tangit
i. quādo requirit debet inveniri
pius benignus et mollis: qndo
vero necesse est q aliquē p corre-
ctionē tangat debet inueniri du-
rus rigidus atq; fortis **P**rimo
pat. xix. **E**legit eū dñs adhuc
puerū et tenellū. **E**t sic iste pro-
prie dicit dauid qui dicit maū
fortis et vultu desiderabilis. qr
scz ipse debet se exhibere amicabi-
lem et desiderabilem. benigniter
et liberaliter se habendo. **P**s. **M**e-
mento domine dauid: et omnis

Ketū.

omnis mansuetudinis eius. Et forte atq; stabilem et virilem tribulacionibus et temptationibus resistendo. et demones. i. hereticos tiranos. malos subditos potenter et severiter reprimendo. **I**e. xxij. Suscitabo dauid gemitum iustum et regnabit et sapiens erit. Banamias unus de fortibus dauid inueniens leonem in cisternam occidisse. et ne rore muis cito exire possit ad ipsu cum baculo potenter philist. et eum in fouea interfecit. **S**ic vere xps cum baculo interfecit a muis leonem diabolum et in cisterna muis tpe. i. i tepe frigoris et passionis persona liter descendit. ubi ipsum ligavit. prastravit et vicit. **V**el dic qd si qs vult vicem leonem dyabolum d; per considerationem in cisternam inferni descendere et baculum crucis per spem et deuocionem secum habere et contra eum per bona opera insurgere. et sic in mire. i. i diuini toris frigore de ipso poterit triumphare. **V**nde ipse tunc dicere potest illud primo regum decimo septimo. ca. Numquid ego camis sum quia tu rem ad me cum baculo? **C**um philistini essent cum exercitu suo circa bethleem. desideravit dauid de aqua cisterne. que erat ad portam bethleem. Si quis inquit michi daret potum de aqua cisterne que est ad portam bethleem. et. Quod audientes tres robustissimi viri sciz ionathas abisay et sobeth. per castra philist

tinorum irruperunt et aquam hau stam de cisterna obtulerunt regi. Qui sciz audaciam eorum admirans aquam bibere noluit. sed fudens eam super terram domino libavit. **N**o inquit sanguinem istorum hominum qui perfici sunt in animarum periculum bibant. **I**llud allega quod servi magnorum dominorum quoniam se magnis expoununt pascuulis. ut faciat voluntatem domorum suorum. **V**el allega quod audaces fortia innuat. **V**el dic moraliter qd dato qd dauid id est quicunq; superior quamodo qd desiderat aquam temporalium diuiciarum si tamen contingat qd aliqui fortis sui. id est aliqui ipsius officiales et ballivi in periculum ammarum suarum talem aquam diuiciarum per rapias et exactiones de cisterna que est in medio philistinorum. de bursa pauperum subditorum abstrabat et auferat regi principi vel prelato domino suo per eum ipse non debet bibere nec recipere tale aquam. i. talis tpaalem subiectum mortis et eterne damnacionis pasculo a suis malis familiaribus raptam vel acquisitam. non debet aliqualiter degustare. Absit inquit a me ut sanguinem. i. sanguinolentam rapimam et aiarum periculum istorum hominum bibam. **D**ebet igitur talis dicere suis malis officiis qui scilicet non timent periculo eterne damnacionis se exponere. ut possint magistris suis peccatum congregare

Sed.

qñ talia sibi valent offerre. Deu
tro. xxvij **N**ūquid manducabo
carnes tauroꝝ: aut sanguinem
hircorꝝ potabo? Ac si dicat. Nō
debeo comedere carnes. i. diuici
as pauperꝝ subditorꝝ: nec debeo
potare sanguinem. i. peccatum vro
rū fetidoꝝ hircorū. Cui? tamen
cōtrariū faciūt mlti. qz nō cuiāt
cū quāto peccato vel periculo di
uicie a suis malis iudicabz et ex
actoribz acquirant̄ dum tam en
eis offerant̄ ipsas nō refutat̄ sed
pocius amplerant̄ et sic de rap
tis et male acquisitis libenter co
medūt. et resūt̄. iuxta doctrinā
apli pma ad coe. x. vbi d2. Oē
qd̄ in macello venit manducate
michil interrogantes ppter sc̄i
encīa Quinymo qñ ip̄i sc̄iūt ḡ
talia sūt male acquisita ip̄i vidē
tur dicere ip̄is qui talia offerūt
illud quod iudei dixerūt uide di
centi Peccavi tradēs sanguinem
iustū. Quid ad nos tu videris.
Mathiei xxvij **V**el dic ḡ da
uid. i. bō qñ appetit aquā cister
ne bethleem. i. grām et glām pa
dī que ppter dicit̄ bethleē id
ē domus pamis. statim tres for
tes sui sc̄i cōtrāciō confessio et satis
factio. i. fides spes et caritas de
bent exercitū vicioꝝ irrūpe et ta
lē aquā fortiter pcurare. **V**nde
hic dicit̄ Hoc fecerūt tres robu
stissimi

Addidit furoꝝ dñ irasci
cōtra israel factum est
ḡ dāuid tumens et glo

rians de multitudine subditorū
precipet populū numerati. Qd̄
dum ioab exequitur iratus dñs
lxix. milia plebis occidit Ita ḡ
dāuid angelum euaginato gla
dio vt extēderet manū i ihrlm
vidit. Cui p̄ hoc v̄ba flebiliter
dixit Ego sū inquit qui peccauī
ego qui inique gessi. isti q̄ oues
sūt quid fecerūt. **V**eritat̄ obsecro
manū tua cōtra me. Quibus v̄bis
dñs placatus angelū cessare fe
cit. et de eius mandato ibidē al
tare cōstruxit. in quo etiā loco a
braham prius filiū suū ymolaē
voluerat **S**alomon postea etiam
ibi templū fecit Qd̄ tractat gre
gori? satis diffuse. et supp omitt̄ ḡ
p̄ qualitatibz subditorū dispo
nat̄ vita regentiū. vt sc̄i sepe p̄
malo gregis delinquat etiā vita
pastoris et secundum meitā ple
bium disponantur corda recto
rum **V**ide ibi glosam. **S**ic igitur
supponit gregorius ḡ populus
iste meruerat ḡ dāuid rector eo
rum peccaret. vt sic ex peccato
eius non ip̄e sed populus qui a
lias meruerat penam portaret.
Adhuc potest illud allegari
ḡ non solum mala vita superio
rum subditos inficit. imo etiam
peccatum subditum superio
res ledit. Et hoc quidem mirū
quomodo oculata dei iusticia ad
hoc se possit extendere q̄ pecca
tum subditi populi possit apud
dei iusticiam taliter demereti q̄
ex hoc prelati bonitas possit ad

Regum.

culpam laxari ut occasio ē dilec-
ti prelati possit delinquens po-
pulus castigari. Magna igitur
apud deum videtur esse inter p-
labos et subditos onus quanto
vnius in alterum redundat
iniquitas. **V**el allega- ista quo-
modo princeps vel prelatus si vi-
det populu suum pp̄t ei? pccā-
puniti d; sūme dolē. et p onibz
sui velle penā subire et poti? i p-
sona sua q̄ deliq̄t penā appetē a
sustinē. cū pena suos exactores
debeat tenere. **V**el dic morali-
ter q̄ in lege preceptum erat sc̄z
exo. trīcesimo capitulo. q̄ quo-
ciens populus numeraretur q̄
quilibet solueret certum censum
scilicet dimidium cicli qui quidē
census domino applicaretur. et
in usus tabernaculi poneretur.
quo facto nulla plaga in popu-
lo sequeretur. **D**uo igitur inue-
munt populum numerasse sc̄z
moyses numeri primo. capittu-
lo. sed quia censum soluit pla-
ga in populo nulla fuit. **I**tem
david hic sed quia ex superbia
numerait. a censum domino nō
soluit ideo plaga secura est que
populum minorauit. **S**ic vere
quociens aliquis numerat et re-
cogitat suum interiorum popu-
lum idest suarum graciārum et
virtutum cumulum statim debz
censum sc̄z graciārum actiones
deo offerre et cum moysē pro q̄
libet persona idest pro qualibet
virtute a gratia debet specialem

censum. i. speciale regatiōē
offerre. et sic non contingit per
istum suum populum diminui
vel petire. **H**i vero homo in sup-
biā et presumptionem euect̄
populum meritorum suorū nu-
merat et considerat. si censum ḡa-
arum actionis non soluat. nec
totum tribuat deo. sed sicut da-
uid ex hoc gloriā sibi querat ne-
cessē est ut contra eum plaga dī-
ne punicōmis remiat in istū po-
pulum suum sc̄z virtutum suarū
cumulum diminuat. **N**ecessē igi-
tur est censum graciārum actio-
nis soluere: alias non licet ho-
mini numerare sua merita. exem-
plo iob xxxi et secunda ad cor-
ixij. vbi iob et paulus sua meri-
ta numerant. sed ex hoc non su-
perbiunt: sed potius actiones
graciārum pp̄ināt sicut de pau-
lo patet secunda ad cor. ij. dicē-
te. **N**ō sum sufficiētes cogitāē
aliquid a nob̄ quasi ex nobis h̄
sufficientia nr̄a ex deo est. **V**el
dic q̄ tūc angelus. i. diuina sen-
tentia gladium tribulacionis re-
ponit quādo dāuid. i. peccator
se humiliat et se dignum puniti
recognoscit. et se percūciendum
iudicat et expoit. et maxime q̄n
in loco templi idest i ecclesia wo-
ta et sacrificia idest orationes et
bona opera soluit.

Explicit moralizatio libri
regum secundi.

Incepit moralizatio libri
regum tertij.